

[Vesterager.]

else, at den Nedsikring, der er foretaget fra Rigsdagens Side, har ikke lettet Byrderne for Kommunerne i nævneværdig Grad; jeg tror tværtimod, den paa mange Maader har skærpet de Krav, der nu stilles til Kommunerne. Det skal jeg ikke nægte. Men saa kan det heller ikke nytte, at det ærede Medlem prøver paa paa ny at sætte den Spore i Siden paa Kommunerne for at hidse dem frem til forøgede Udgifter; tværtimod maa vi være i høj Grad forsigtige.

Naar det ærede Medlem Hr. Holger Larsen paakalder alle gode Kræfter i alle Partier til at gaa med til dette Forslag og til disse gode Kræfter bl. a. henregner „Berlingske Tidende“, skal jeg ikke sætte mig derimod, det ærede Medlem maa meget gerne i denne Forbindelse benytte dette Blad. Det staar det ærede Medlem frit for at paakalde og tage i Brug alt, hvad der staar til Raadighed for ham i den Anledning.

Men det ærede Medlem kom med en Udtalelse om Skattesystemet, som jeg ikke rigtig forstod. Det ærede Medlem talte om, at naar Landbrugerne ikke havde nogen Indkomst, betalte de heller ikke nogen Skat. Det maa jeg sige, det forstaar jeg ikke. Jeg tror, der er adskillige Gaardmænd og ogsaa Husmænd paa Landet, der har en meget ringe Indkomst, men de maa dog for det første svare Skat af deres Indkomst fra i Fjor, selv om deres Indtægt er meget ringe i Aar, og jeg skulde mene, der ogsaa er noget, der hedder Ejendomsskatter og Formueskat, som man nok skal komme til at betale, selv om man ikke har nogen videre Indkomst. Det tror jeg ikke man slipper for. Og jeg tror, at netop disse Skatter tynger haardt ogsaa paa den almindelige Befolkning.

Det lyder jo saa umaadelig skønt, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen nu vilde være tilfreds med at have netop den Aldersrente, som blev vedtaget i Loven af 7. August 1922. Men vi husker jo alle sammen, at Socialdemokratiet var lige saa misfornøjet den Gang som nu og maaske endda lidt til. Det er altsaa først en lang Aarrække efter, at Tilfredsheden kommer. Det er det, jeg Gang paa Gang har gjort opmærksom paa, at det vilde være en Fordel, om det ærede Medlem vilde vænne sig til at være lidt tilfreds i Øjeblikket og ikke først mange Aar efter kom og blev tilfreds.

Det er udmærket, at det ærede Medlem nu er tilfreds med Loven af 1922, men den Gang aabnede det ærede Medlem jo en voldsom Agitation Landet over imod dette Lovforslag. Vi gennemførte Loven, medens

det ærede Medlem sad med korslagte Arme. Vi gennemførte det, fordi vi syntes, det var et Fremskridt, men det ærede Medlem vilde ikke være med til det og brugte det bagefter til en voldsom Agitation mod os. Nu er det ærede Medlem meget fornærmet over, at vi er gaaet til en Ændring af denne Lov; men om en 2—3 Aar er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vil blive glad for det, vi har gennemført i 1927; saa rejser det ærede Medlem nok rundt og siger, at det var en udmærket Foranstaltning: Vi kom de enligtstillede til Hjælp, og vi gennemførte forskellige gode Forandringer i Loven. Det er jo udmærket, at Erkendelsen kommer engang, selv om den kommer sent. Det er da ikke udelukket, at adskillige af os kan opleve den Dag, da det ærede Medlem bliver glad for det, vi har gennemført imod hans Stemme.

Jeg skal slutte med at sige, at Forholdene var anderledes sidste Aar, hvor vi stod overfor at skulle gennemføre en Ændring af Loven, og jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til i Aar at prøve paa at supplere den Lov, som blev vedtaget i sidste Samling. Jeg tror, vi maa lade Kommunalbestyrelserne have Lov til at prøve, hvad de kan faa ud af de Fonds, de har, og som de kan uddele efterfrit Skøn. Lad os se, hvordan Loven kommer til at virke, saa kan vi jo tales ved ad Aare.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen talte om, at Nedsikringen var faldet paa mange af de daarligst stillede. Det kan jeg aldeles ikke erkende. De daarligst stillede var de enligt stillede, og de faar mere. Naar det ærede Medlem taler om det Tilskud, som enkelte fik efter den gamle Lov, de 25 pCt., saa var det jo ikke nær alle, der fik dette. Det er nogle ganske enkelte, man her drager frem af dem, der fik aller mest efter den gamle Lov. Men efter den nugældende Lov er der ikke Tale om Forskelshjælpen eller de 25 pCt. eller Pristallet eller noget som helst; de har faaet en Forbedring, som de har under de skiftende Forhold, det kan det ærede Medlem ikke slippe udenom. Det er slaaet fast, og det skal ogsaa nok de enligt stillede erfare, naar de ellers faar Lov til i al Stilhed at lægge Mærke dertil.

Derfor er der ikke Spor af Grund for det ærede Medlem til at sige, at vi har skaaret de daarligst stillede ned og ført dem ned paa et Lazarusstandpunkt. Det ærede Medlem siger, at Ordet og Navnet skal nok hænge fast. Ja det ærede Medlem har naturligvis megen Tiltro til sine egne Ords Vægt og er overbevist om, at de skal